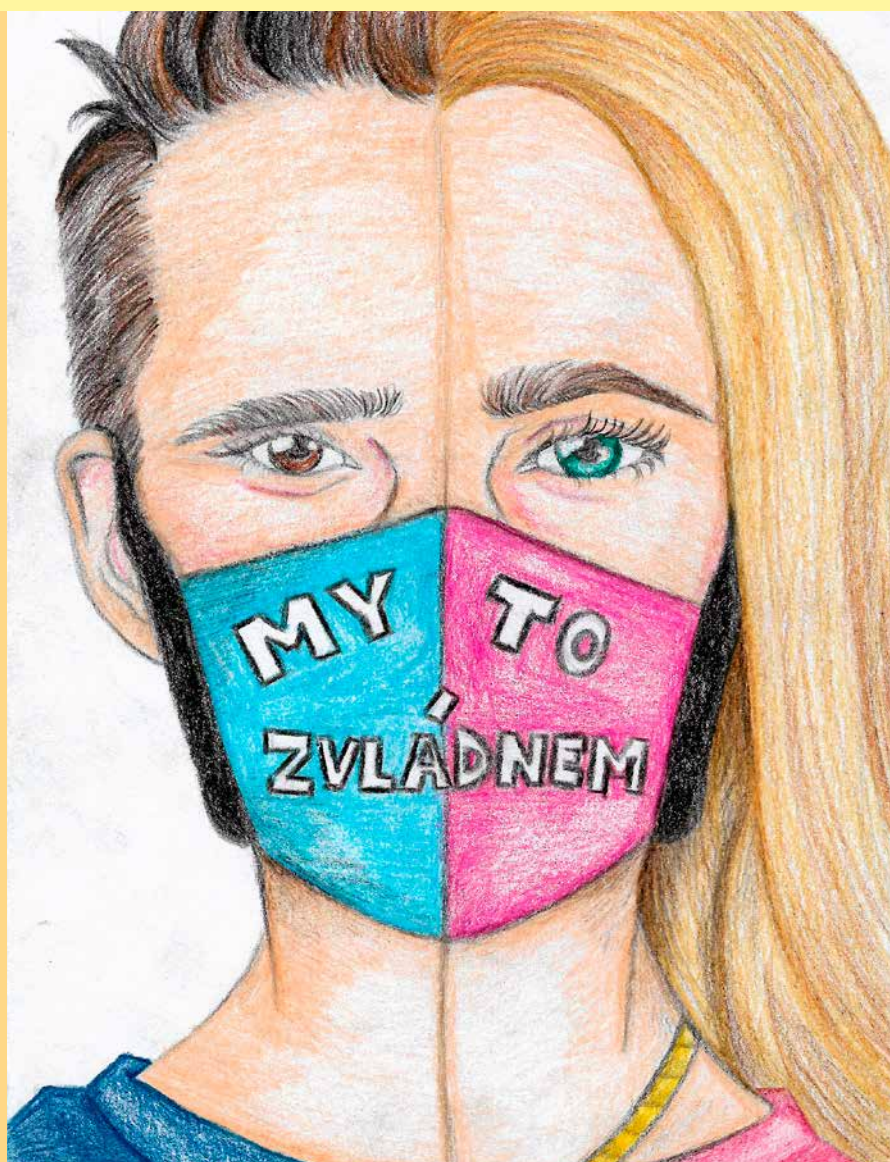

Ty láááček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

Kresba: Tereza Krafková, 8.A

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Doba koronavirová a 3.B | Doba koronavirová a 5.B | Doba koronavirová a 9.C
Doba koronavirová a 4.D | Úvaha | Básně | Doba koronavirová a 6.D | Jak to bude za 60 let...
Tylovka na dálku | Výsledky mezinárodního průzkumu Health Behaviour in School-aged Children
Jarní prázdniny 3. A | Luštíme v němčině | Pozdrav do školy – od Toma

Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka,

dostal jsem od redakce za úkol napsat „korona“ úvodník, i když vlastně nevím, zda Tyláček č. 114 vyjde ještě v červnu nebo až v září. Psát teď úvodníky je ostatně hodně těžká disciplína. Minule jsem se sice plánovaně nepouštěl do žádných prognóz, ale minimálně jsem psal, že Tyláček nevyšel tiskem a byl jen elektronický. To už dnes také není pravda, nakonec jsme nechali 100 kusů v tiskárně vyrobit, a to hlavně do našeho školního archivu, také pro potřeby např. reprezentace školy nebo účasti v soutěžích školních časopisů, ale také pro všechny paní učitelky, které si v něm mohou s dětmi teď ve třídách číst. Jak to bude s tímto číslem, to ještě uvidíme...

V den, kdy píšete tyto řádky, byly ve škole po nouzovém stavu poprvé žáci prvního stupně. Byl to pro ně i pro dospělé hodně zvláštní pocit jít do školy po době delší než letní prázdniny. Jakoby to bylo poprvé... Myslím, že jsme to dnes všechno zvládli, nastavená pravidla se dařilo dodržovat a škola ožila. A také jsme vůbec poprvé během výuky vypli zvonění... Jsem rád, že se těšili dospělí i děti. Nezapomínáme ale samozřejmě ani na děti, které dál pokračují v distanční výuce, i když i pro ně to bude nové. Paní učitelky musí samozřejmě díky dopolední přítomnosti ve škole upravit svůj online režim.

V uplynulých čtrnácti dnech chodili a stále ještě chodí do školy žáci devátých tříd, kteří se připravují na přijímací zkoušky. Je to pro ně takový závod, kdy se jim až v průběhu toho všeho změnila podmínka. Jako by vyběhli na pětikilometrový závod na dvě kola, ze kterého se stal maratón na kolo jedno... Hodně zvláštní, i když

věřím, že díky povolenému „dopingu“ v lavicích na poslední chvíli jsou na finiš připraveni dobře.

Dnes nikdo nevíme, jak rozvolňovací opatření dopadne, ale já bych chtěl být optimistou. Alespoň po stránce pedagogické. Máme za sebou období, které nás jak osobně, tak profesně, postavilo před výzvy, kterým jsme museli čelit. Situace v každé rodině byla jiná, stejně jako každý prožíval i své obavy a radosti. Věřím ale, že každý si dokáže najít alespoň jednu věc, na které zapracoval, která se mu podařila a kterou by bez nouzového stavu nevyzkoušel, nestihl nebo by ho ani nenapadla.

Pro mě se pracovní až tolik nezměnilo, u počítače jsem seděl ještě déle než při běžném pracovním dnu. Přípravu velkých investičních akcí koronavirus zastavit nemohl, stejně tak se musely konat zápisy do základní i mateřských škol, narostla administrativa s ošetřovným, ochranné pomůcky byly alespoň ze začátku podpultové, o péči o děti rodičů z první linie a vaření pro seniory jsem psal minule... K tomu koordinace výuky na dálku... To vše se dělá lépe, když se mohou lidé potkat...

Našel jsem si ale čas alespoň natřít na své zahradě tři lavičky barvou, kterou jsem si na ně koupil už před dvěma lety, dostalo se i na dláždění chodníku a v zrekonstruované garáži se konečně po třech letech povídání a přemýšlení objeví vytoužená sauna.

O tom, co se povedlo dětem, učitelům a dalším pracovníkům školy nebo i vám rodičům se dočtete na následujících stránkách.

Na závěr bych se zde chtěl oficiálně rozloučit s panem školníkem Zdeňkem Zochem, který s koncem školního roku 2019/2020 odchází rozšířit řadu našich aktivních seniorů. Chtěl bych mu tímto poděkovat za víc jak dvacet let poctivé práce pro školu. Školník je totiž duší každé školy a já říkám, že mnohdy je nejdůležitější osobou právě on. Jeho optimistické pohovzdování nám sice bude chybět, ale věřím, že občas zajde jen tak popovídat, poradit a jak ho znám, i někdy pomoci.

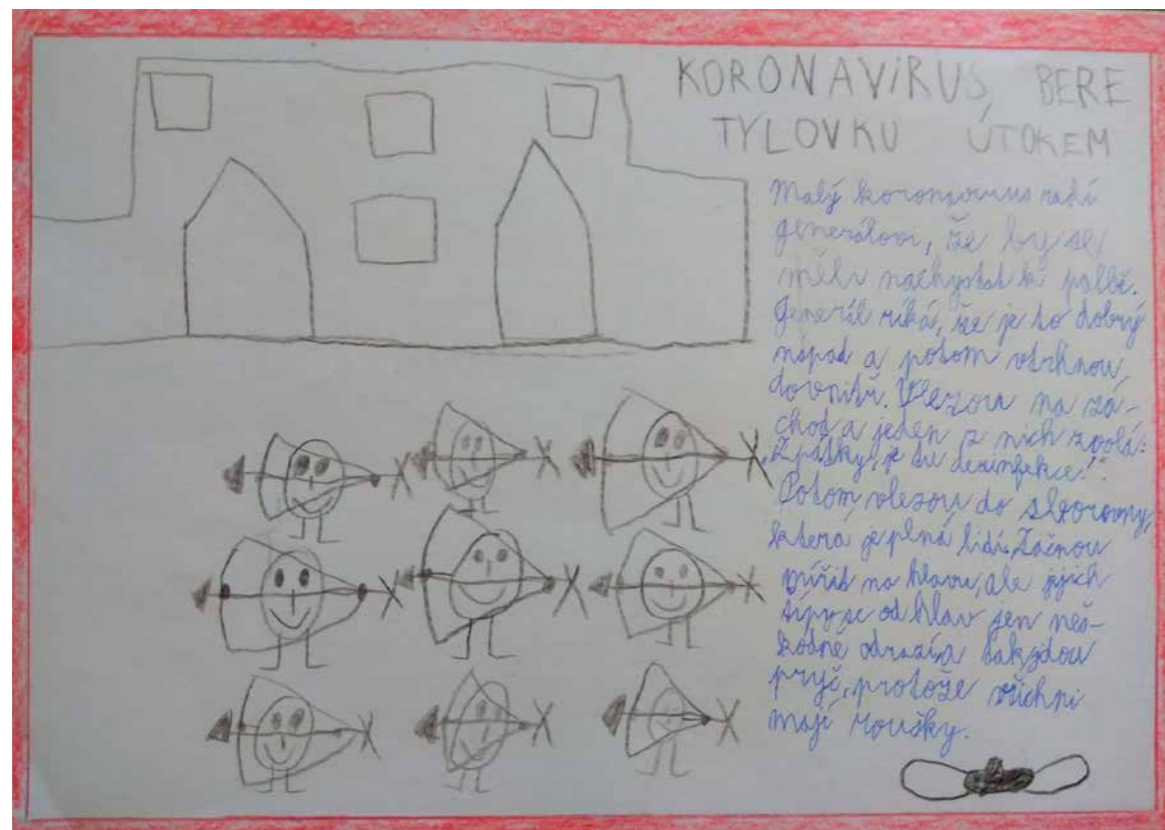
Vám všem přeji klidné zdravé léto. A v září na shledanou v časech snad úplně normálně obyčejných.

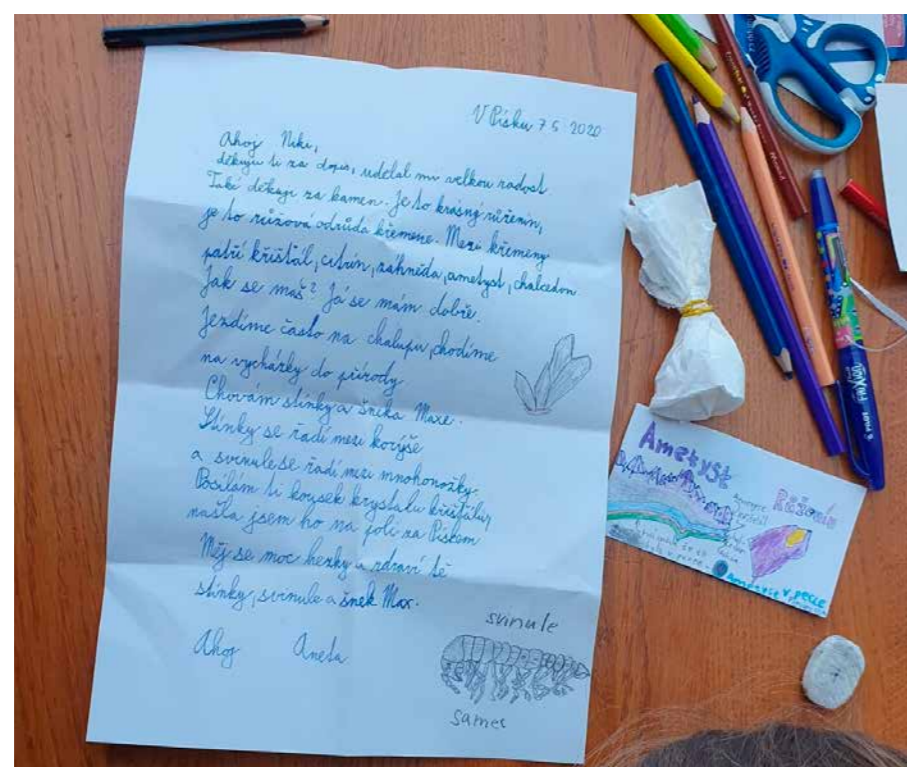
Pavel Koc, ředitel školy

Doba koronavirová a 3.B

V době mimořádných prázdnin jsme často chodili do přírody. Na jedné výpravě jsme našli na kopřivách hodně housenek. Tak jsem si vzala čtyři housenky domů, že si je vychořím. Byly to babočky kopřivové. Dobře jsem se o ně starala, dokud se nezakuklily. Asi za deset dní se mi vyklubli krásní motýli. Babočky měly velkou radost, když jsem je vypustila do přírody.

Co nám doba koronavirová dala a vzala (zamyšlení žáků 2. stupně)

„Co nám doba koronavirová vzala a dala?“ ptáte se. Podle mě nám doba koronavirová vzala skoro vše, co nám sebrat mohla a dala nám hlavně strach z chození ven nebo setkávání se mezi sebou. Mně se ale na ní líbí, že někteří lidé, kteří se nemají rádi a musí se setkávat každý den, si od sebe na chvíli odpočinou. Ale je na ní o hodně víc věcí, které se mi na ní nelíbí, ale tím bychom ztráceli drahocenný čas.

„Jak se mi žije bez kamarádů?“ Kdyby to nevadilo, řekl bych, že jestli se ještě měsíc nebudeme moct ani scházet mezi sebou, tak se asi zblázním. Vůbec by mi nevadilo, kdybychom museli mít roušky. A co domácí výuka? Ta je dobrá, ale já bych se už chtěl moc a moc vrátit zpátky do školy, protože si myslím, že když nás to budou učit učitelé a ne rodiče, kteří tomu někdy sami moc nerozumí, tak to bude o hodně lepší.

A jestli mám z něčeho strach? Myslí, že ne. I když jak nad tím tak přemýšlím, něco by se tu asi i našlo. Mám strach z toho, že jestli tohle bude ještě déle, než se teď říká, tak se asi ani deváté třídy nedožiju. Ale to se snad nestane. A tak hned první den vyrazím z domu do školy už v sedm ráno.

Šimon Hrdlička, 8. A

Koronavirus mi dal více času. Dal mi spoustu hezkých chvil se svojí rodinou. Můžu být celý den doma. Rád si ve volném čase maluju. Večer se můžu dívat děle na televizi. Nemusím chodit pěšky do školy. Více si povídáme s rodinou. Dost času trávím na zahradě a na výletech v přírodě. Nemusím dřív vstávat do školy. Můžu si víc uklí-

zet dětský pokoj. Řeknu si, co chci jíst k obědu. Dám si svačinu, kdy chci.

Koronavirus mi vzal kamarády ze školy. Nebaví mě se učit doma bez učitelů. Nemůžu chodit na svoje oblíbené kroužky s kamarády. Nesnáším nosit roušku přes ústa. Nesmíme jezdit na dovolenou přes hranice. Nemůžu se nechat ostříhat u kaderníka. Máme zakázáno jít s tetou do kavárny. Nesmíme chodit do školy se učit.

Do školy se moc těším!!!

Martin Chmela, 6. A

Jaké je pro mě žít v dnešní době – době koronavirové? Mně osobně už tohle všechno začíná lézt na nervy, ale samozřejmě to má svoje plusy i minusy.

Když jsem poprvé slyšela o koronaviru, tak jsem to vůbec vážně nebrala, myslela jsem si totiž, že se to z Číny do České republiky určitě nedostane. Ale to byly pouze mé představy. Pomalu se koronavirus dostal do Evropy a postupně se rozšířil i po celé planetě. Když se dostal do České republiky, tak já osobně jsem z toho strach ani moc neměla a ani teď ne. Zdá se mi, že Česká republika je na tom ještě dost dobře, takže si myslím, že není potřeba mít z toho obrovský strach. Ale kdo ví? Situace se může kdykoliv změnit k horšímu, a proto je potřeba být připravený na všechno. Já osobně se snažím myslet pozitivně a užívám si každý den naplno. Domácí výuka mi ani tolik nevnadí, líbí se mi, že nemusím vstávat až tak moc brzy. Sice je doma celkem nuda, ale do školy se pořád moc netěším. A co roušky? Tak ty z celého mého srdce nesnáším. Dost špatně se v nich dýchá a už kolikrát se mi sta-

lo, že jsem šla ven, už jsem byla venku a zapoměla jsem roušku doma a musela jsem se pro ni vracet. Takže už se moc těším, jak ji nebudu muset nosit. Ale aspoň, že se nemusí nosit v přírodě. Poslední dobou chodím do přírody skoro každý den, kam ještě před koronavirem jsem tak často nechodila. Vlastně si uvědomuji, že když je teď koronavirus, nepracují žádné továrny, a tak se alespoň neznečišťuje příroda. Také si myslím, že už si lidé začali víc vážit jeden druhého a začali si víc pomáhat. Zdá se mi, že každým rokem jsou lidé čím dál tím víc horší, sobectější a závistivější, takže přece jenom jsme si asi tenhle koronavirus zasloužili.

Ale hlavně není potřeba ztrácet optimismus, určitě tohle všechno nějak dobře dopadne.

Martina Chubirka, 8. A

V březnu se k nám do České republiky rozšířil vir z Číny, známý jako Covid 19 -koronavirus. Zatím nevíme, kde se vir vzal, ale víme, že je hodně nebezpečný. Přenáší se vzduchem a nakažený člověk má vysoké teploty, špatně se mu dýchá a bolí ho hlava. Je třeba, aby pacient hodně odpočíval. Velmi důležitá je hygiena, musíme si často mýt a dezinfikovat ruce.

Kvůli koronaviru musela nastat nějaká opatření, jako například uzavření škol

a obchodů, nouzový stav nebo omezený volný pohyb osob. Lidé směli venku chodit pouze po dvou a nesměli se venku držet za ruce, líbat se...

Každý člověk by měl nosit roušku, pokud jde třeba na nákup, k lékaři nebo kamkoliv jinam. Když děti nechodí do školy, musí se učit samy doma a alespoň se tím naučí být samostatné a třeba začnou i více pomáhat v domácnosti (mýt nádobí, pomáhat vařit, častěji si uklízet...)

V obchodech pozměnily otevírací dobu a mezi 8.-10. hodinou mohou do obchodů lidé pouze nad 65 let. Staří lidé, u kterých se koronavirus nejčastěji šíří, by měli zůstat doma, ale pokud by potřebovali nakoupit, měli by požádat své děti nebo vnučata.

Kvůli koronaviru se také musely uzavřít hranice, ale momentálně už jsou některé otevřené. Nikdo zatím netuší, jestli se bude moci letos vycestovat do zahraničí nebo na dovolenou.

Celá republika a všichni občané zažívají těžké období, protože nikdo neví, co koronavirus ještě způsobí. Koronavirus nám něco vzal, ale i dal, například to, že si lidé začnou více vážit obyčejných věcí a budou spolu trávit i více času. Jsem ráda, že během doby koronaviru můžu trávit více času s rodinou, spojit se přes videohovor s paní učitelkami a mohu více pomáhat v domácnosti.

Laura Ježková, 6. A

Na letošní jarní prázdniny jsme se všichni moc těšili a říkali jsme si: „Hlavně, ať nám utíkají pomalu.“ Nikdo z nás ale netušil, že se protáhnou až na několik měsíců.

Cestou na výlet na Šumavu jsem náhle uslyšela v rádiu, že se kvůli novému koronaviru po prázdninách nevrátíme do školy a budeme mít školu online. První moment jsem „skákala“

radostí, ale trochu mě znejistila reakce mamky, která vypadala trochu vyděšeně. V ten moment mi došlo, že je daná situace možná mnohem vážnější, než jsem si doteď myslela. Však běžná chřipka přece nemůže zavřít školy? Myslela jsem si. I přes to jsem si představovala krásně strávené chvíle s kamarády mimo školu, do které teď chodit nemusíme. Mou radost ale o pár dní později překazilo nařízení vlády ČR, kterým byla určena domácí karanténa.

V tu chvíli jsme se já i moji kamarádi ocitli jako v domácím „vězení“ – žádné vycházky ven, žádná návštěva obchodních center a žádná osobní setkávání. Myslím si, že tato věc musela ovlivnit psychiku každého z nás. Najednou se mi objevila potřeba něco změnit. Domnívám se, že člověk by měl trávit co nejvíce času se svojí rodinou. Já osobně jsem si začala více vážit času stráveného s mamkou. Více si povídáme, chodíme na společné procházky. Domnívám se, že tato karanténa nám toho všem dá opravdu hodně. Konečně si začneme vážit pobytu v přírodě, hezky si doma uklidíme a celkově máme spoustu času na zamyšlení se sami nad sebou, co děláme špatně a chovali se lépe. Jsem moc ráda, že jsem se naučila díky tolik volnému času vařit, péct, žehlit a prát. Nic mi nenahradí pocit štěstí, když mamku po příchodu z práce překvapím upečenými koláčky, a ona má radost.

I přesto, že všichni mluví o tom, že tato situace je vážná a složitá, myslím si, že nám ukázala, které věci v životě jsou opravdu důležité, a nakonec jsem ráda, že jsme to mohli poznat.

Lucka Kahovcová, 8. A

Co mi dnešní doba dala a vzala? Venku musím nosit roušku. My máme několik druhů. Bílé, fialové a se sobíky. Některé jsou se šňůrkami a některé s gumíčkami. Doma je nás šest, každé-

mu jsme ušili dvě a ještě pro dědu s babičkou. Pod rouškou se mi potí pusa a je mi horko, ale díky rouškám jsem se naučil šít na šicím stroji. Nejdříve to vypadalo těžce, ale zjistil jsem, že to není nic těžkého a docela mě to bavilo.

I když se venku nosí roušky, nemůžu jít, kam chci. Chodíme do obchodu vždy jednou týdně na velký nákup. Vždycky může jet s mámou jenom jeden. Střídáme se s bratry a se sestrou pravidelně. Koupíme toho hodně, a protože si nebereme košík z obchodu, ale bereme si svůj, musím toho hodně nést.

Chybí mi kamarádi a legrace s nimi o přestávkách. Zjistil jsem, že bych radši byl ve škole, než abych se učil doma sám, je to nuda. Naštěstí mohu chodit na tréninky. Jezdím na kánoji, můžeme sice jezdit jen ve dvou, ale i tak si tam popovídám s kamarády.

Zjistil jsem také, že ve školní jídelně to nebylo tak špatné, protože tam mi uvařili, ale doma musím vařit někdy já. Díky tomu jsem se naučil nové recepty, ale radši pečou koláče a buchty.

Nejvíce mě těší, že nemusím každý den vstávat v půl sedmé. Probouzím se kolem osmé, chvíli si čtu a v půl deváté vstanu. Každý den je to stejné, dopoledne se učím a odpoledne jdeme ven.

Na chodbě máme staré piáno. Napadlo mě, že bych na něj mohl hrát a začalo mě to bavit.

Strach z koronaviru nemám. Všechno zlé je k něčemu dobré. I když musím zůstat doma a nemůžu chodit do školy, mám čas na jiné věci.

Fanda Vituj, 8. A

Úplně na začátku si položme pár důležitých otázek: „Co je to ten koronavirus a jak je možné, že se dostal až k nám?“ Podle mých dostupných informací je to infekční onemocnění

ní způsobené virem SARS –CoV-2 a z Číny se dostalo do Evropy a bohužel, začátkem března i k nám.

Myslím si, že svoji vinu na tom má hlavně lehkovážné chování některých spoluobčanů. Tím mám na mysli, že i přes hrozící nebezpečí, někteří vycestovali do ohrožených oblastí a nerespektovali vládní nařízení o dodržování karanténních opatření.

A jak toto „nezvyklé období“ zasáhlo mě samotného? Určitě dost zásadně. Nemohu chodit do školy, ale musím se učit z domova. Chybí mi můj tolik oblíbený florbal, osobní kontakt s kamarády, který částečně kompenzuji přes internet nebo telefon, kino, mám omezené možnosti v nakupování, protože spousta obchodů je zavřená. Všude, kam jdu, musím mít roušku, na kterou si snad nikdy nezvyknu. Nechci být zase tak pesimistický, ale najdou se tu i výhody, jako třeba víc času na rodinu, na knížky, které jsem pořád odsouval až někdy... na filmy,

hudbu nebo pomoc v domácnosti, třeba si uklidit pořádně svůj pokoj.

Na závěr trošku optimismu. Věřím, že společně nad tímto „koronavirem“ zvítězíme, budeme dodržovat všechna vládní nařízení a základní hygienická pravidla, budeme si pomáhat a hlavně nebudeme k sobě lhostejní. Můj velký dík a obdiv patří „těm v první linii“, jako jsou záchranáři, hasiči, policisté, ale také prodavači, řidiči městské hromadné dopravy atd.

Matyáš Vondrák, 8. A

Jak prožívám karanténu? Co mi vzala a co dala? Přináší s sebou jen negativní věci, nebo je na ní i něco pozitivního?

Myslím si, že dnešní doba (doba koronavirová) není pro nikoho jednoduchá. Musíme být zavřeni doma, co nejvíce omezovat osobní kontakt s ostatními lidmi, více dbát na hygienu, ven chodit jedině s rouškou, ne-

můžeme do kina, divadla a spousty obchodů. Koho by bavilo být zavřený jen doma, že? Na druhou stranu můžeme skoro celý den strávit v posteli nad seriálem nebo filmem, ne?

Já osobně se domnívám, že bychom i přes to všechno měli být nějakým způsobem produktivní. Můžeme se například začít učit nový jazyk, nebo se zlepšovat v tom, který se již učíme, pořádně se naučit ty předměty, co nám nikdy moc nešly, pomoci rodičům (například s úklidem), nebo začít cvičit. I přes to, že jsem milovník filmů a seriálů, přijde mi zbytečný čas strávený doma nevyužit něčím přínosným.

Pokud jde o mě, tak s karanténou nemám až takový problém. S přáteli se pravidelně kontaktuji (samozřejmě to není stejné jako osobní setkání, ale je to nejlepší možné řešení), snažím se být, co nejvíce produktivní a volný čas trávím s rodinou, nebo odpočinkem nad knihou, filmem či seriálem.

Sofie Slavíková, 8. A

Doba koronavirová a 5.B

Tato doba koronavirová byla ze začátku pro mě jako vězení. Nemohla jsem jít normálně ven bez roušky. Musela jsem být doma nebo na zahradě. S rodiči jsme začali hodně jezdit do přírody, abychom se pořádně vyvětrali.

Začala nám výuka doma. Ze začátku mě to celkem bavilo. Nejvíce se mi líbilo, že při VV jsem si mohla vyrobit vlastní origam. Při výuce nové látky mi nejvíce chyběl výklad naší paní učitelky, protože nám to umí dobře vysvětlit. Při mém samostudiu mi nejvíce baví přírodověda, výtvarná výchova, tělocvik.

Kdybych si mohla něco přát, přála bych si, aby ta koronavirová epi-

demie skončila. Já věřím, že když budeme dodržovat hygienu, jako např. mýt si ruce, když přijdeme z venku domů, nosit roušku ve vnitřních prostorách, tak to brzy skončí.

Už se moc těším, až půjdu do školy, protože tam budou moji kamarádi. Teď to musíme ještě chvíli vydržet s tou rouškou a desinfekcí. Pak budeme moct chodit ven bez roušky a všechno bude zase jako dřív.

Sofie Slavíková

Doba covidová = doba, kdy mi všechno chybí

Jsou jarní prázdniny. Zhruba v jejich polovině se dozvídáme, že k nám přišel nebezpečný virus jménem COVID 19. Co to pro nás bude znamenat? Zatím nikdo neví, ale začínám tušit, že to bude paráda. Nebudu chodit do školy! Budu se učit z doma! Nebudu mít tréninky každý den! Budu mít víc času na hraní playstationa a mých oblíbených her... To bude jízda... Prostě ...odpočinek a leháro!

A představa se stala realitou. Po prázdninách zůstáváme doma, můžu vstávat, v kolik chci, nemusím chodit na tréninky, nemusím pořád hlídat moje klíče a telefon, protože zůstávají doma na svém místě jako celá naše

rodina. První dny byly prostě super. A sakra... začínám si všimnout špatných čísel, která začínají rychle růst. A dochází mi, že tenhle virus s sebou přinesl i zlo. Hodně nemocných lidí na celém světě a spoustu lidí, kteří nemoci podlehl. Začíná mi docházet, že mi chybí kamarádi, školní výuka s paní učitelkou a hlavně můj milovaný sport, tréninky a spoluhrači.

Je 21. 5. 2020. Aktuální počet nakažených je přes 8 000 a já už začínám mít trochu nervy, protože nemůžu ještě stále trénovat na 100 %. Vadí mi, když musím nosit pořád roušku a to, že se nemůžeme chovat jako před koronavirem.

Jan Furiš

Covid-19

Covid-19 je infekční onemocnění, začal se šířit v prosinci 2019 z čínského města Wu-chan.

19. dubna 2020 bylo na celém světě potvrzeno 4 233 504 potvrzených případů z toho 289 932 umrtí a 1 481 314 zotavení.

12. března 2020 zavedla vláda v Česku nouzový stav do odvolání, nakonec bylo určeno, že nouzový stav skončí 25. května 2020.

Vždy si mýt ruce mýdlem.

Vždy nosit roušku na rizikových místech.

Vojtěch Brůha

V březnu nastala zvláštní situace, nesměli jsme chodit ven a ani do školy. Začali jsme se učit přes internet.

Mělo to pro mě výhody a nevýhody. Mohla jsem spát, jak dlouho jsem jenom chtěla, ale nevýhoda byla, že jsem nemohla navštívit svoje kamarády.

Abych měla nějaký pohyb, začala jsem chodit do lesa se svojí rodinou a našim pejskem.

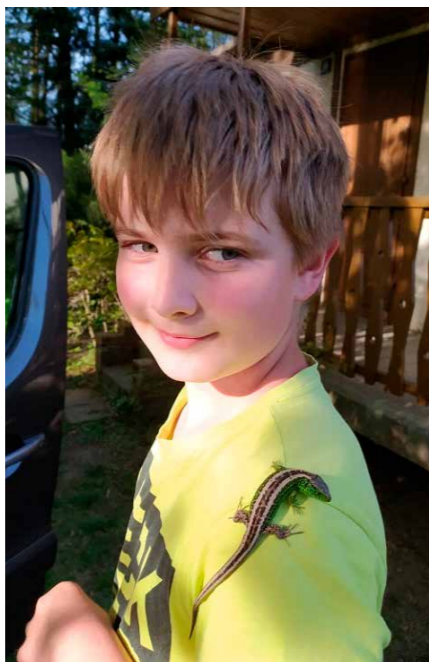
Karanténa už se mi začala zdát delší než velké letní prázdniny. Myslel jsem, že zešílím. Naštěstí jsme jeli na chatu, která leží na břehu říčky Skalice a potřebuje spoustu oprav.

Když jsme přijeli na mé zamilované místo, začali jsme s opravou shnilých trámů v dřevěných stěnách chaty. Nejprve jsme je vyřídili a poté je nahradili novými, které byly natřeny barvou proti škůdcům a plísním.

Mezi prací jsme se s mladším bráškou Brunem zabavili hledáním ještěrky, kterou jsem zahlédl, jak přeběhla po zídce. Pátrání bylo úspěšné. Takovou nádhernou ještěrku jsem ještě nikdy neviděl. Opatrně jsem před ní položil ruku. Dobrovolně mi na ni vlezla. Pořídili jsme si několik fotografií na památku. Ještěrku jsme s těžkým srdcem zase pustili zpátky do trávy. Nejraději bychom si jí nechali a starali se o ni, ale to se nesmí, protože je chráněná.

Toto je můj prima zážitek z karantény.

Hugo Müller

Úkoly jsem nedělala pokaždé sama, často mi pomáhala mamka a naše agama. I ona už netrpělivě vyhlížela konec karantény.

Od té doby, co je karanténa, mám více času pro sebe a na věci, které mě baví. Nejvíce je to vyrábění.

Abychom se zabavili, vytvořili moji sourozenci z jídelního stolu pingpongový stůl.

Z nudy i náš pes občas vyváděl hlouposti, ale byl šťastný, že nás má všechny doma.

I v karanténě jsme si všichni užili oslavu Velikonoc i s naším psem Alfrédem.

V květnu se bezpečnostní opatření uvolnila. Pořád ještě nechodíme do školy, ale už jsem se mohla setkat s kamarády a užít si zábavu.

Spoustu jsem toho udělal na našem pozemku, kde stavíme barák. Tam jsme vykáceli stromy. Když jsme zrovnávali terén, tak jsem našel kus železa, který vypadal jako mačeta, ale byl to jen takový velký úlomek z traktoru. Tak jsem ho očistil a obrousil. Pak jsem našel kladce a také ho obrousil. Potom jsem v tom všem udělal dírky na šrouby a vše smontoval. A byla

Taky jsem mohla začít chodit ke koním a jezdit. Bylo prima, že moje mamka nechodí každý den do práce a mohla být u koní se mnou.

Během karantény jsem se naučila být víc líná, než jsem byla předtím a taky jsem přibrála.... Ale zároveň jsem byla častěji v přírodě, pomáhala jsem v domácnosti a učila se větší samostatnosti při vypracovávání domácích úkolů.

Linda Cardová

z toho taková mačeta. Ptáte se, jak asi se tam vzal ten kus železa, ale to je jednoduché. Vedle našeho pozemku je obrovské pole. Tento rok tam roste obilí.

A teď to hlavní.

Jednou jsem se doma nudil a tak mě napadlo, že udělám stůl. Nakreslil jsem si pláněk, na našem pozemku jsou palety, tak jsem je využil, rozebral jsem je a udělal jsem z nich desku stolu. Pak jsem na chatě nařezal polínka jako nohy. A další den jsem se pustil do práce. Vše jsem musel nařezat, obrousit a zašroubovat. A nakonec ten stůl nevypadal vůbec špatně.

Tomáš Smola

Když uzavřeli školy, měli jsme ještě jarní prázdniny. Mám štěstí, že v nejbližším okolí jsou lesy a pole. Ve volném čase jsem si procházela nejbližší lesy a byla jsem v kontaktu s kamarádkou. Ale na tom lese bylo něco kouzelného. V civilizaci bylo vše neklidné a ustrašené, ale lesy byly klidné, čisté a skoro bez lidí.

Teď, když píšu, rozkvétají bezy a nejruznější léčivky jsou v době sběru, takže mám co na práci.

Doufám, že se vše zlepší.

Františka Kadlčáková

Doba koronavirová a 9.C

ROUŠKA MÓDNÍM DOPLŇKEM

Ani bych se nedivil, kdyby se rouška brzy stala módním doplňkem. A vzhledem k této situaci, situaci koronaviru, si myslím, že se tak brzy stane.

Představit si modelky, modely nebo obyčejné lidi, jak se procházejí s rouškou jen proto, aby byli cool a trendy mi přijde směšné. Jestli se tak stane, což možné je, bude více úmrtí na udušení. Co si budeme povídat. Chodit ve 30 stupních v roušce ze stoprocentní bavlny či nanovlákná asi nebude jedna z těch nejpříjemnějších věcí. Zapařený a zpocené obličej, tomu říkám móda. Nejen, že se možná zadusíte, ale možná vám to udělá i odstáté uši. Třeba až skončí koronavirus, až skončí povinné nošení roušek, nepřestane prodej a výroba, možná naopak. Pro slavné firmy to třeba bude nová věc na prodej.

Uvidíme brzy, jak to bude, tedy doufejme, že brzy. Roušky jsou věci, kterou chráníme okolí, ale rozhodně ne věcí, se kterou bychom se měli dusit i doma, když budeme „postovat“ něco na instagramech.

Adam Kučera

KONVERZACE S CORONA VIREM

**Člověk: Dobrý den pane Corona vi-
rus! Jaké je vaše celé jméno?**

Corona vir: Jmenuji se Covid-19.

**Člověk: Proč jste se nám rozhodl
nejednou ubližovat?**

Corona vir: Ubližovat, co to prosím je? Já se jen snažím žít! Víte vy vůbec, jak já mám těžký život? Pokud nenajdu do pár hodin ubytování, tak zemřu. Jak by bylo vám, chápete mě? Představte si, co to dá práce, sehnat vhodné ubytování.

Kočka nebo pes není vyhovující, sice tam žijí moji příbuzní, ale já tam nemohu založit rodinu.

**Člověk: To mě nikdy nenapadlo
pane viře! Já vás snad začnu litovat.**

Corona vir: Naopak, já bych si měl stěžovat! Někde se ubytuji a hned na mě začne útočit nějaká divná doktořina. Okamžitě se mě snaží zahubit a roztrhat mě na kusy. Pak vypustí nějaký hnus (prý desinfekci), který pozabíjí všechny mé děti.

Člověk: Tak to je mi líto.

Corona vir: Na závěr musím říci, že jediná pozitivní věc je, že poslední dobou mohu snadno cestovat a lépe si tak najít vhodné ubytování!

Když mě tady nechcete, porozhlédnu se jinde...

Denisa Řehořová

INTERVIEW S BRATREM

Dnes se zeptáme mého bratra na to, jak zvládá momentální situaci. Máte to tak stejně? To se hned dozvíte.

Jak se máte v této nelehké době?

Celkem to zvládám.

Jak se zabavujete v této době?

Relaxuji, snažím se využít situace, pořádně si odpočinout.

Jste radši venku nebo doma?

Samozřejmě venku, jsem rád na čerstvém vzduchu.

Máte nějakou oblíbenou činnost?

Ano, baví mě hrát na kytaru.

Byl jste teď někde s přáteli?

Ano, byli jsme minulý týden hrát airsoft.

Už byste chtěl do školy?

Ne!

**Děkuji Vám za rozhovor, Tadeáš
Kůste.**

Nemáte zač, nashledanou.

Jan Kůst

KORONAVIRUS

Svoboda pobytu venku je omezena
Jen naše hárající fena s tím není srozuměna.

Pejsky svým hafáním z balkonu láká

A dveře ve snaze dostat se ven, drápá

Čas trávit ven sice nemůžeme,

Ale doma si to i s ní užijeme.

Wifi, herní PC, webová kamera...

Rodiče nechápou, co prý to znamená.

Kdysi to byl snad jen rozmar pubertáka

Teď je to základ výuky školáka.

Už mě to nebaví, jako dřív,

Dokonce jsem si začal číst.

Unikám tak do světa zábavy,

Kde nejsou z koronaviru obavy

Vykašlat se na vše ale nelze,

textilní rouška má taky své meze.

Na každý den máme jinou barvu i střih,

V salónech i doma si je necháváme šít.

V ranních mrazech je to v ní sranda,

V poledních vedrech jsme spařená banda.

K tomu v obchodech pytlíky na ruce,

Jsou jak igelitové onuce.

Být dnes prodavačkou znamená prožívat galeje,

dlouhé trvání tohoto stavu si nikdo nepřeje.

To množství úkolů ze školy nám stačilo,

S rodiči se těšíme, už aby to skončilo.

Není nám Čechům zle, v historii bylo už hůře,

Jen z pohodlnější jsme a podléháme noční můře.

Patrik Mareš

KARANTÉNA

Karanténa nuda je

Má však dobré údaje

Neklesejte na mysl,

Od viru nás očistí

Když se chránit budeme

Virus od nás odejde

Hlavně roušku na puse

Virus k nám nedostane se.

Za měsíc to všechno skončí

Jestli nám to neprodlouží

Pak bude snad zase klid

Než přijde další CO-VID

Adam Kučera

KORONA

Korona dnes rádí

Všichni z toho blázní

Tesca berou útokem

Hospody se zavírají

Lidi pivo doma mají

Nad těmi co nemoc chytli

Nad nimi se mraky stáhly.

Erik Mašata

POCITY DNEŠNÍHO DNE

Já už tě, školo,
skoro nevídám,
tvoji přítomnost
už téměř nevnímám.
Znalosti už nenabírám,
chystám se k přijímačkám...
celé dny spím
nic neumím ?

Jan Kůst

NAROZENINY V DOBĚ KORONAVIROVÝCH KARANTÉN

Za času COVIDU-19 se doma toho celkově moc dělat nedá, čímž si musíme v zájmu bezpečnosti projít všichni. Projít tou dlouhou, nepřestávající nudou. Ale co teprve, když v době karantény probíhá další relativně důležitá událost, která je momentálně velmi omezena? V tomto vyprávění bych ráda mluvila o svých patnáctých narozeninách, které se nepovedly zrovna podle mých představ.

Kvůli filmům jsem si vždy myslela, že patnácté narozeniny si zaslouží majestátní oslavu s mnoha lidmi, a ještě více dárky. Ani za normálních okolností by tak moje narozeniny pravděpodobně neprobíhaly, každopádně pandemie je zničila kompletně.

Místo mého oblíbeného dortu, který momentálně nešel sehnat kvůli zavřeným obchodům, jsem sfoukla svíčky na provizorním čokoládovém dortu od mé mamky.

Všechny dárky, které jsem si vybrala, nebyly dostupné, protože byly z nyní zavřených obchodů, nebo z webových stránek, které za této situace nedoručovali.

Z velké oslavy s několika kamarády a rodinou se stala malinká pouze se členy rodiny.

I přes všechny tyhle věci by se mohlo zdát, že mé narozeniny nestály za nic, ale den na to jsem si uvědomila, že by mohlo být mnohem hůř. Na kon-

ci dne jsem se setkala, samozřejmě za všech bezpečnostních opatření, s mojí nejlepší kamarádkou. Během dne mi spousty lidí napsalo krásná přání a babička mi dokonce i zavolala, za což jsem maximálně vděčná, protože babi moc mobil používat neumí. Došlo mi, že darovanému koni se na zuby nemá hledět a že i dárky, které nejsou sto procentně podle mých představ, jsou pořád cenné a užitečné věci. I dort od mamky byl velmi dobrý.

Na závěr bych chtěla jen říct, že i když může být nuda během karantény děsná, mohlo by být i hůře a lidé by měli využít všeho volného času, co momentálně mají, třeba na děláni práce do školy.

Lucie Šálková

INTERVIEW S MOJÍ MAMKOU ZA DOBY KORONAVIROVÉ

Jaký názor máš na opatření proti koronaviru?

Jsou to nepříjemná opatření, která ale měla své opodstatnění a zřejmě hodně pomohla v boji s Covidem-19.

Chodila jsi v této době do práce?

Pokud ano měla jsi na výběr z více možností?

Ano chodila jsem do práce. A střídavě jsem měla home office.

ZEPTALA JSEM SE MAMKY NA PÁR OTÁZEK, JAK VNÍMÁ NOŠENÍ ROUŠKY V DOBĚ KORONAVIRU.

Používáš roušku při jízdě autem?

Pokud jedu sama nebo s někým z rodiny, tak ne.

A co v práci nebo v přírodě?

V práci jí mám pořád, jelikož pracuji se starými lidmi a v přírodě, pokud

Ještě zůstaneme u práce.

Byla tam různá opatření?

Které bylo nejhorší?

Ano, musíme pracovat v rouškách a používat dezinfekci, na obědech sedět s rozestupy a každý den nám měří teplotu. Nejhorší je pracovat 8 hodin v roušce.

Jak bys popsala náladu, která panovala po celou dobu?

tam nejsou žádní lidi, tak si jí sundávám, abych se také nadýchala čerstvého vzduchu.

Jaká ti více vyhovuje rouška jednorázová nebo látková?

Určitě látková. Dá se vyprat a znova použít. Jednorázová se musí hned vyhodit.

Jak se cítíš při nošení roušky?

Všichni jsou podráždění, což je asi způsobeno strachem a nepohodlím způsobeným zavedenými opatřeními.

Brali si někteří lidi dovolenou, aby mohli být doma?

Ne, většina měla home office, pokud to šlo, a rodiče s malými dětmi zůstali doma na ošetřovně. Všichni ostatní chodili do práce...

No, docela špatně se v ní dýchá, zvláště když jdu rychle, což musím často. Když je zima, mlží se mi brýle, takže nic nevidím (smích).

Ale nedá se nic dělat, hlavní je chránit ostatní, což je důležitější a nějak si na ni pomalu zvykám.

Děkuji za rozhovor.

Kristýna Moravcová

Doba koronavirová a 4.D

V době koronaviru jsme výuku zaměřili především na opakování učiva matematiky a českého jazyka. Pro zpestření a udržování kontaktu s ostatními si žáci občas posílali fotografie nebo videa. Řešili rébusy, hádanky a malovali obrázky. Nejpopulárnější byla soutěž v kostýmovém ztvárnění Karla IV. Děti si samy pak určily vítězku.

Další soutěž byla o jídle. Děti si připravily doma svačinku s názvem VESELÝ TALÍŘEK.

A vrcholem barmanského umění byl drink, kterým jsme si připili na dálku. A na fotkách uvidíte výsledky.

Myslím, že nucené odloučení a školní absence přinesla dětem, rodičům i učitelům více starostí a jiný styl výuky, ale na druhou stranu zlepšila komunikaci a osobní neformální postoj mezi rodiči a učiteli, žáci pocítili důležitost školního kolektivu a vztahů uvnitř třídy.

Některým se opravdu po škole a kamarádech i stýskalo. Snad to byla pro všechny velká, ale i poslední zkouška.

Doba koronavirová a 4.D

Klárka

2020/3/30

Terežka

Adélka

Úvaha na téma citátu

„Svět je jen jeden. Není kam utéci.“

(A. Lustig)

„Lidské populaci trvalo sto tisíc let, než dosáhlo první miliardy. Za pouhou stovku let už to byly miliardy dvě a za dalších padesát let se zdvojnásobila potřetí. V roce 1970 už to byly čtyři miliardy a dnes se blížíme k osmi miliardám. Podřezáváme větev, na níž spočívá všechen život. Veškeré zlo, které Zemi trápí, vyplývá z neustálého vzrůstajícího přelidnění. Lékem je bolest, lékem je Inferno.“ Tak začíná film Inferno natočený podle románu Dana Browna. Vědec, rozhodnutý zachránit lidstvo před sebou samým, vytvoří virus šířící se vzduchem, který u určitého procenta lidí způsobí neplodnost a to podle jeho teorie pomůže snížit množství lidí na Zemi. Inspiroval se morem, neboli Černou smrtí, která ve středověku snížila evropskou populaci o třetinu. No nic, prostě film a nějaká knížka. Dříve bych si řekl, že je to zajímavá myšlenka a dobrodružný příběh.

Před několika měsíci se v pro mě neznámém čínském městě Wu chan rozšířil nějaký virus, o němž se od ledna mluvilo ve zprávách mezi požáry v Austrálii a protesty Greta Thunbergové za nečinnost v boji za omezení globálního oteplování. Byla to pro mě jen jedna ze zpráv do občanské výchovy. Byl jsem klidný, protože nic z toho se netýkalo mého světa. Můj svět byl totiž v mých představách omezen na domov, město Písek a výjimečně jsem byl ochoten rozšířit ho na území České republiky. Čína je vzdálená, Austrálie ještě dál a Greta mě trochu děsí, ale pořád se jedná o záběry z televize.

Pak jsem v únoru viděl v televizi pátý díl pořadu Lidstvo: Příběh nás všech,

pojednávající o smrtícím dýmějovém moru, který se z Číny dostal do Evropy přes Itálii. Byla to zajímavá informace, kdy jsem konečně viděl, jak se mor projevoval a jak se během 10 let dokázal dostat z Asie do Evropy. Když se tam ocitl, umíraly denně desetitisíce lidí. Do toho časopis Téma, kde byl na titulní straně morový doktor se svou maskou připomínající ptačí hlavu. Zde uváděli, že během středověku zahubil mor téměř 60 % obyvatel Evropy. Čísla rostla a historická svědectví byla příšerná, ale zase to byl pro mě vzdálený svět, tentokrát v minulosti.

Jenže najednou se vše změnilo. Vlastně to pořád nechápu. Každé ráno jsem snil o tom, že se ráno probudím a někdo mi řekne, že je škola zavřená. A najednou se to stalo. Uprostřed jarních prázdnin mi volal táta, že jsou školy zavřené, ale nikdo neví na jak dlouho. Vzápětí se ze dne na den zavřely restaurace, pak obchody a najednou můžeme chodit ven jen s rouškami. Nevěřil bych, že se svět dokáže otočit vzhůru nohama. Ještě nedávno, kdybych vkročil do obchodu s rouškou přes obličej, zavolali by na mě policii, že je jdu vykrást. Teď by ji na mě zavolali, kdybych se objevil ve dveřích s odhalenou tváří a úsměvem na rtech. To znamená, že situace je vážná. Všude zdůrazňují zákaz volného pohybu. V televizi se vysílají jen čísla o nakažených a mrtvých a debaty odkrývající bezradnost vědců a lékařů, co to je ten koronavirus, který si přivezli čeští lyžaři jako suvenýr z Itálie a teď se šíří naší zemí. Další informace je o nezvyklém průběhu nemoci, kdy umírají staří a nemocní, zatímco děti a zdraví lidé jsou bez

následků. Slyším o tom, že ve Wu - Chanu byla laboratoř, která zkoumala uměle vytvořené viry. Někdo říká, že z ní nějaký virus unikl. Vybavuji si spojitost zemí Číny a Itálie ve středověku. Teď ale přenos z Asie do Evropy trval místo 10 let pouhý měsíc. Myslí si, že je to moc náhod najednou. Třeba to nebyl záměr. Jestli je to biologická zbraň, třeba byla určena jen pro Čínu, aby se zbavila přelidnění a hlavně přítěže, jako jsou lidé staří a nemocní, kteří nemohou v jejich továrnách pracovat. Nebo v tom žádný šilný vědec nefiguruje a jen si tam sama příroda řekla, že už toho má dost. Jenže dnes je svět díky letadlům rychlejší a lidé nekontrolovatelně cestují. Co když se to vymklo kontrole a dostalo se to dál, než bylo zamýšleno? Jakoby se historie opakovala, když první branou do Evropy této pandemie byla opět Itálie.

Uvědomil jsem si, že svět je jen jeden a nezahrnuje jen můj domov, město Písek či Českou republiku. Svět je vše kolem mě a nemá hranice. Když se něco stane tisíce kilometrů ode mě, může mě to ohrozit i tady, v mém poklidném Písku. Dnešní situace, kdy se každý den na mapě světa objeví další červená skvrna zobrazující šíření koronaviru, je svědectvím, že není kam ze Země utéci. Připadá mi to jako další verze Inferna, jen naživo a trochu jinak. V něm mě zaujala věta: „Nejtěmnější místa v pekle jsou vyhrazena těm, kdo si v časech mravní krize zachovávají neutralitu.“ Nedělat nic, nebránit se, nechránit, je stejné, jako podílet se na ničení. Rozdílný přístup jednotlivých zemí, kdy některé se tváří, že se nic neděje, mě překvapuje. Zkušenost, kterou právě prožíváme, do budoucna způsobí, že zprávy z Číny, Austrálie či tání ledovců Antarktidy už nebudu ignorovat jen proto, že je to od nás daleko. Svět se změnil a zrychlil. Co bylo včera na druhém konci světa, může být zítra u nás. Právě se píše dějiny a tentokrát jsem u toho. Myslí si, že ať to do-

padne jakkoliv, už nikdy nebude nic jako dříve. Ztotožňuji se tak s Arnoštem Lustigem „Svět je jen jeden.

Není kam utéci.“ Jsem přesvědčen, že za svět neseme zodpovědnost všichni. Vše, co se na tomto světě děje, se týká

i nás. Někdy méně, jindy více, ale vždy jsme toho součástí.

Patrik Mareš 9. C

Koronavirus nezabránil našim básníkům...

Naše škola právě teď, slaví celých 30 let.

Na Tylovce jídelna to je pěkný vodvaz, když uvaří buchtičky tak mám pěkný odraz.

Nejlepší jsou přestávky, dáme s kluky pinec, pak valíme do třídy to je pěkný binec.

Tylovka je nejlepší, jsou tam samí borci, už se těším do školy, viru nedáme šanci.

Hugo Dufek, 6. A

Natálie Štěpánková, 9.B

Naše škola J. K. Tyla, už tu před třiceti lety byla.

Tylovka je blízko parku, přivítá zde Tonda, Jarku.

Když do ní vejdeš, zazáří, děti se tu mile tváří.

Když sedíme v lavici, učí nás tu profici.

Dneska testík z němčiny, zítra zkouška z češtiny.

Ředitel je Pavel Koc, obdivujeme ho moc.

Naši školu mám moc ráda, zavřela jí ale vláda.

Učím se teď sama doma, občas je to však pohroma.

Jistě přijde brzy čas, kdy do školy přijdeme zas.

Závěrem chci škole přát, Ať má dětem vždy co dát.

Budme hrdí na Tylovku, Je tu pro nás 30 roků!

Ella Hessová, 8. A

Před 30 lety, vznikla tato škola. Ani o 30 let později, ji korona nezdolá.

Mnoho dětí den co den, proudí dovnitř, potom ven, při té cestě tam i zpět, se mnoho učí nazpaměť.

Jsou zde dobří učitelé, s nimi nám jde všechno skvěle. Bohužel k 30. výročí, Korona tu útočí.

Miša Ondrová, 8. A

Koronavir uspíme, na děti se těšíme...

Do školky už nesmím dneska, v karanténě je zem Česká. S rodinou teď trávím čas, mnohem více každý z nás. V téhle dnešní těžké době probudíme lidskost v sobě. Všichni jsme se zapojili, po nocích i roušky šili. Zahradu jsme obnovili, všechny kouty upravili. Veverka je udivená, po zahradě děti hledá. Videu jsme natočili, děti jsme tím pobavili. Činností v nich bylo dost, určitě všem pro radost. Žádné chmury, žádné slzy, zvládli jsme to spolu brzy. KORONAVIR uspíme, na děti se těšíme...

11. MŠ

Doba koronavirová a 6. D

Co mi přinesla korona? Úkoly, zážitky a Teda. Ted, to je malé zvíře, koupili jsme ho, když jsme šli od zubaře.

Co ještě dalšího? Asi už nic zvláštního. Snad jenom 20 kilometrů, to však u příběhu jiného.

Půl roku prázdnin, já se z toho zblázním. Matika, fyzika, přírodák, hromada úkolů, je to tak.

Tomáš Trachta

Už je tady karanténa, sedím doma uzavřená, když se ráno probudím, určitě se nenudím. Napíšu si úkoly, dám si dobrý obídek

a pár pěkných vzpomínek, trochu toho humoru a taky jízdy na kole. Ať jsme už zas ve škole!

Veronika Müllerová

Slohové práce 6. D – dopis z koronavirových prázdnin:

V Písku, 6. 5. 2020

Ahoj Time, jak se máš? Já docela dobře, ale měl bych se líp, kdyby neexistoval koronavirus. To nošení roušek mě fakt nebaví. Taky jsi byl nadšený, že není škola? Já ze začátku jo. Říkal jsem si super, budeme doma, nikam nemusíme, žádné vstávání brzo ráno, žádné písemky a tak, ale teď bych se do školy klidně vrátil. Ty úkoly mě asi zničí. :-) Taky toho máte tolik? Škoda, že se do školy vrátí jenom 1. stupeň, ale třeba půjdeme taky, i když asi ne.

Co mě štvě ale nejvíc, je to, že nemáme tréninky. Ještě že můžeme trénovat aspoň doma. Teda ty doma a já u babiček. To, že nám zrušili všechny zápasy a hlavně turnaje, mě hodně mrzelo. Opravdu hodně jsem se těšil do Polska a do Pardubic na národní

finále. Doufám, že budeme zase brzo trénovat.

Až bude hezky, tak bychom se mohli domluvit a vyjet třeba někam na kolech nebo si jít zahrát ven na hřiště basketbal. Teď si můžeme spolu občas aspoň zahrát hry na PC. Měj se hezky a doufám, že se brzy uvidíme.

S pozdravem, Petr
Petr Myslivec

Milá babičko

Předem mého dopisu Tě srdečně zdravím od nás tady v Čechách. Musím ti popsat, jak trávíme čas v české koronavirové karanténě. Už od poloviny března jsme doma ze školy, ale to jsem ti říkala, když jsme spolu mluvily na Skypu. Babi, je to doma trochu nuda, raději bych chodila do školy. Hodně se mi stýská po svých kamarádkách i po paní učitelkách. Psaní sms a volání přes internet není takové jako osobní setkání.

Stále mě naši vozí k babičce Vendě, kde se učím a babičce dost pomáhám s vařením, uklidem a také občas spolu chodíme na procházky. Děda Karel jezdí na kole na zahrádku, kde tráví dost času.

Tom chodí na doučování matematiky a připravuje se na přijímací zkoušky. Napsal si, že by se chtěl dostat na zemědělskou školu nebo na učební obor autotronik, aby se mohl hrabat v autech jako táta.

Mamka také ještě nechodí do práce, protože se u nich v závodě ještě také nedělá.

Jen táta jezdí se svým kamionem do práce, ale mají zkrácenou pracovní dobu. Také ti musím napsat, že si koupil novou motorku. Jezdí si na ní provětrat hlavu. Jsem zvědavá, jestli mě na ní také sveze.

Doma už předěláváme tu kuchyňskou linku, ale to jsem ti už také říkala. Máme tam z toho pěkný nepořádek.

Babi, moje Sissi už si na mě také zvykla, už se tolik nebojí. Koupila jsem jí kolečko na běhání, aby mohla sportovat, když nejsem doma. Sissi jinak pouštím z klece, aby se proběhla po pokoji.

Babičko, také si píše deník, ten ti dám přečíst, až k vám přijedeme na podzim, aby ses také zasmála tomu, o čem všem tam píšu.

Jezdíme s mamkou a s bráchou na kole, protože nic jiného se zatím nedá moc dělat. Také často grilujeme na zahradě. Chodí k nám sousedi na návštěvu, protože se doma také nudí. Už jsme grilovali maso, špekáčky, klobásy i nějakou zeleninu. Max je rád, když se griluje, že občas něco upadne a může to sežrat. Rád s námi sedí u stolu v pergole na židli. Maxík je rád, že jsme teď všichni více doma a můžeme ho brát na procházky. Také si skočil párkrát zaplavat do rybníka. Ani mu nevadilo, jak je voda ještě studená. Na zahradě jsme už také napustili bazén. Protože naši mají strach, že nebude voda. Počasí je zde docela pěkné, jen skoro vůbec neprší a je velké sucho. Mamka už osázela celou zahrádku. My s Tomem ji musíme zalévat.

Tak už jsem ti toho o sobě a nás napsala dost, proto se budu těšit, až budeš mít chvíli čas, že mě taky něco napíšeš, jak se tam u vás máte a co děláte, když je ten koronavirus. Babi, můžeš mi také napsat, co dělá a jak se má Strýček Jura a teta Lesa. Těším se, až se zase uvidíme na Skypu.

Zdraví a líbá tě tvoje Verča

Veronika Müllerová

Jitka Bartošová

Co je pro vás symbol koronavirového období?

Symbolem jsou pro mě konvalinky, které rostou na chatě, kam každý víkend jezdím.

Adriana Matoušková

Začal jsem pořádně hrát hry a teďka jsem začal i streamovat, tak asi streamování.

Štěpán Souhrada

Mým symbolem jsou rajčata, rostou ze semínek od začátku koronavirových prázdnin. Teď už jsou velká, zasadím je konečně ven na zahrádku, kam jsme celou dobu jezdili.

Můj symbol je moje činčila Sissi, protože s ní trávím většinu času.

Veronika Müllerová

Kocour, protože když nemůžu za kámošema, jsem doma s kocourem.

Vojta Nimburský

Můj symbol je Mia, protože s ní chodím každý den na procházky.

Barča Tupá

Co vás v poslední koronavirové době potěšilo nebo rozesmálo? Co vám udělalo radost? Co byste chtěli zažít znovu? Co vás mile překvapilo?

Štěpánka Procházková: Mě rozesmálo to, že se mazlím s dědou, který to nemá rád. A děláme si z něj legraci.

Kuba Staffa: Mile mě překvapilo to, že jsme s Jendou našli v playstation store hru, která je pro čtyři lidi a jde i na mobil. Hráli jsme ji do půl jedné ráno a pobavila mě grafika hry a naše hlášky.

Tomáš Trachta: Jednoznačně mě potěšil Ted (křeček). Je s ním zábava a jsem rád, že se můžu o něj starat.

Adriana Matoušková: Rozesmálo mě morče, já ho měla venku a ono začalo skákat a jak vyskočilo, tak udělalo kotrmelce 😊, mohla jsme se smíchem udusit. 😊

Petr Myslivec: Mě potěšilo to, že na hry mám teď víc času.

Matyáš Lednický: Mě potěšilo, když jsem byl se psem a ona z ničeho nic začala běhat jako zběsilá a podkosila oba mí bráchy.

Kristina Boublíková: Mně udělalo radost, když jsem mohla jet na týden k Bety.

Barča Tupá: Pobavilo mě, když jsem byla s kamarádkou venku a spadla mi nejdřív do řeky rouška, kterou jsem našťestí chytila, a pak tam kamarádce spadla zmrzlina.

Jáchym Tůma: Za celou tuto dobu, co jsem doma, tak jsem zažil spoustu hezkých výletů. Ale jeden byl za mě asi nejhezčí. Bylo to 22. května, kdy jsme se s tátou vydali na vodu. Tátův kamarád zařídil loď a jelo se. Bylo to moc fajn. Vyjeli jsme z Hluboké a jeli na soutok Vltavy a Lužnice, pak se otočili a jeli zpět.

Štěpán Souhrada: Mě mile překvapilo to, že teta nám zamluvila kotátka.

Veronika Müllerová: Mě nejvíce potěšilo to, že jsem dostala svého vysněného domácího mazlíčka činčila. A nejvíce mě rozesmálo, když se babička nechala ostříhat od mamky a prohlásila, že vypadá jako oškubaná husa.

Jitka Bartošová: Já mám největší radost z toho, jak skvěle se mnou spolupracuje na dálku 6. D, jdou úplně do všeho. 😊 A taky mě potěšilo, že jsem se naučila spoustu nových technických vychytávek.

Jak to bude za 60 let... (úkol pro osmáky)

Představte si, že je rok 2080 a vy jste už babičky a dědové. Vaši malí vnoučkové jsou, jak už to tak bývá, zvědaví a neodbytní a vy jim odpovídáte na jejich všetečné otázky týkající se „doby koronavirové 2020“.

Odkud se vlastně koronavirus vzal? Koronavirus se rozšířil z Číny z provincie Chu-Pej v centru města Wu-Chan.

WHO (Světová zdravotnická organizace) označila 13. března 2020 jako centrum nákazy Evropu a Česká vláda vyhlásila karanténu od pondělí 16. 3. 2020.

Kdy byl vyhlášen ten nouzový stav a co to znamenalo?

zřelých z nákazy od ostatních osob. Osoby podezřelé z nákazy jsou lidé, kteří byli v kontaktu s nakaženou osobou či se vyskytovali v rizikové oblasti, ale v daný moment nemají příznaky onemocnění. Jeli-

A jak jste se tedy učili, když jste nesměli do školy?

Učil jsem se podle instrukcí zadávaných na školních webových stránkách „Bakaláři“.

Kdo v té době nejvíce pomáhal lidem?

Nejvíce pomáhali lidem zdravotníci, hasiči, policie a hlavně lidé sami mezi sebou, šli roušky pro ostatní, chodili starým lidem na nákupy...

To jste byli rádi, že jste nemuseli do školy, vid? A nestýskalo se vám?

Nejdřív se mi to moc líbilo, ale pak už mě to doma moc ne bavilo.

Odpovídal „budoucí dědeček“

Ondřej Podhradský

A co že jste to museli nosit na obličej a kde jste ji vzali?

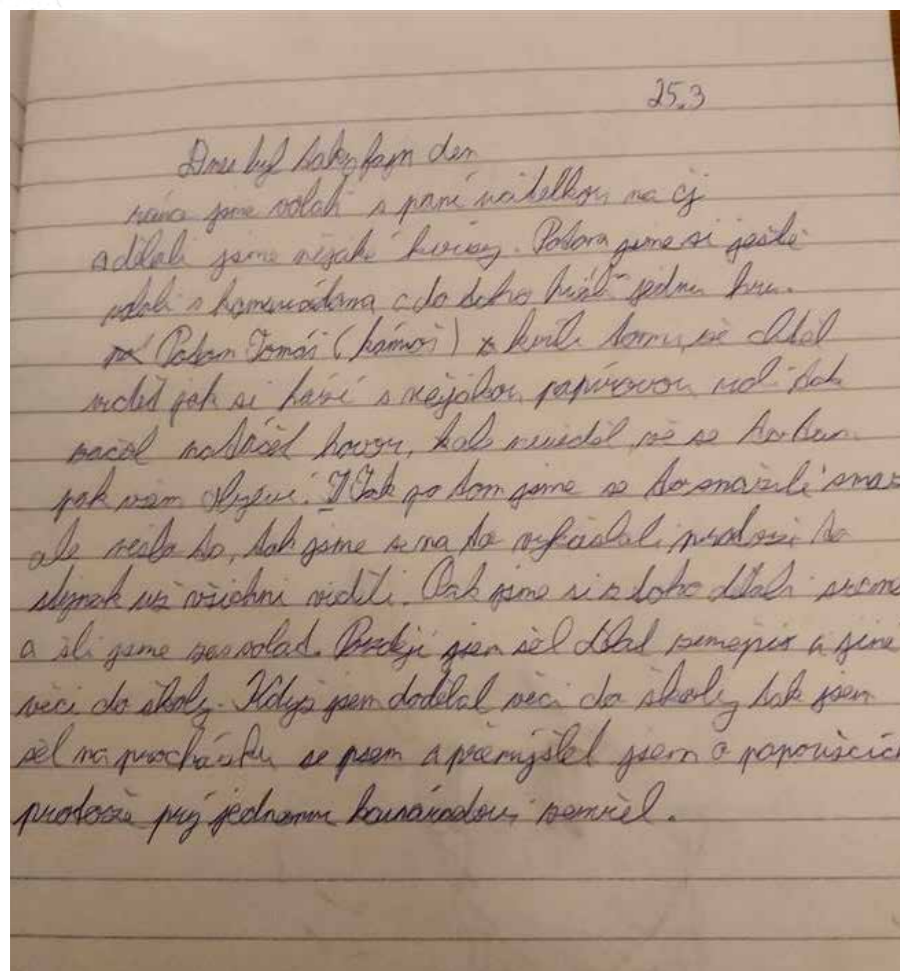
Na obličej jsme museli nosit roušku a vyrobili jsme si ji sami.

Co je to karanténa? A kdy skončila?

Karanténa je oddělení osob pode-

kož však mohou být nakaženi, musí se vyhýbat kontaktu s ostatními osobami, aby je případně také nenakazili. Karanténu obvykle určí lékař či epidemiolog a je třeba ji dodržovat po celou inkubační dobu. Většinou probíhá v domácím prostředí.

Čtenářský deník z období koronaviru:

Matyáš Lednický

Tylovka na dálku aneb Tylovka v době koronavirové

Tak nám zavřeli školu...

V mnoha dětských duších se jistě poté, co zaslechly tuto zprávu, rozlil blažený „prázdninový“ pocit. Jenže prázdniny to opravdu nejsou. Ani pro nás kantory, ani pro děti. A vsadím se, že i ti největší odpůrci školních pořádků by se teď rádi zvedli ráno ze svých postelí a šli „normálně“ do školy.

A proč to teda vlastně nejsou prázdniny?

No, škola funguje dál. Tak třeba kuchyně. Dál se ve škole každý den (tedy i přes víkend) vaří pro naše seniory na 350 obědů. Celý personál

školní jídelny se točí na směny tak, aby docházelo k co nejmenšímu vzájemnému kontaktu a dodržení všech pravidel, která mají omezit šíření té malé mrchy...

Možná někteří z vás tuší, že je pod naší školou protiatomový kryt... Hurá! Pravda – kryt už dávno neplní svůj účel, je zavřen, nikdo do něj nesmí a jsou s ním jen starosti... ALE: Právě proto, že ho máme, je naše škola zařazena Jihočeským krajem do krizového plánu. Mimo jiné to obnáší povinnost, a jak se ukázalo, tak příjemnou povinnost, postarat se o děti (do 10 let) občanů z Písku

a celého bývalého píseckého okresu (dnes obec III), jejichž pracovní náplň přímo souvisí s aktuální situací – tedy zdravotníků, hasičů, policistů, sociálních pracovníků atd. Děti k nám chodí každý den (tedy případně i ve svátky, soboty a neděle). Nijde jen o hlídání, dětem se snažíme poskytnout vyvážené trávení času – trochu se učíme, hrajeme hry, zajdeme ven před školu zahrát si kuličky atd. Popravdě jsme měli mírné obavy o to, jak spravedlivě rozdělit směny na pedagogický dozor, jak budeme muset lidi přemlouvávat, ale hned po první výzvě se nám vytvořil dlouhý seznam zájemců z řad našich pedagogických pracovníků o tuto službu. A tak jen tiše doufáme, že než se tam všichni vystřídají, bude klid...

A pak je tu samozřejmě „běžná výuka“.

Uf... jak na to? Je to pro nás všechny zcela nová situace. A jak to tak v podobných chvílích bývá, dal se náš postup charakterizovat jako Cimrmanova cesta slepých uliček aneb „Tudy ne přátelé“ aneb „Vyfukováním kouře do vody zlato nevzniká“ ☺ Snaha byla obrovská, tak velká, že děti a často bohužel hlavně jejich zodpovědní rodiče, byli zavaleni množstvím úkolů, odkazů, videí... Tak prrrr. Byli jsme donuceni se zastavit, zamyslet se a začít trochu jinak. A dnes už to vypadá lépe. Děti dostávají zajímavé úkoly, učitelé s nimi komunikují pomocí moderních technologií (tedy ti, co jsou zdatnější v IT než třeba já) a člověk žasne, co z těch našich žáků občas vypadne (většinou „žasne“ v tom pozitivním smyslu slova ☺).

Kdo nepřekvapil, jsou paní učitelky ze školy i mateřin, paní vychovatelky a paní asistentky. Nepřekvapily, protože přesně takové obětavé a šikovné je známe... Kromě výuky a podpo-

ry dětí na dálku zasedly na blízko za šicí stroje a rozjely manufakturní výrobu roušek v takovém množství, že pokryly potřebu nejen všech ve svém okolí, ale i školy samotné (kuchyně, provoz, hlídání), mnohé pak díky našim „andělským“ kontaktům zásobovaly nemocnici, seniorské domy, charitu a další sociální služby. Děvčata, moc díky za všechny, kdo vaše roušky nosí.

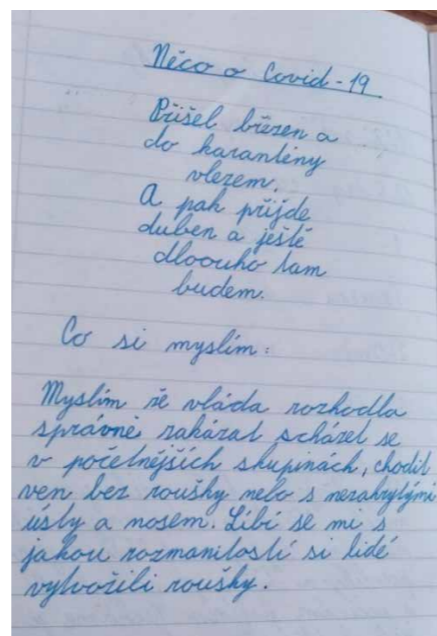
Myslím si, že ve školství z celé této šlamastyky můžeme vyjít o něco bohatší – může to nás, kantory, vést k zamyšlení, co je ve škole vlastně tím podstatným. Jestli je úplně nejnütnější, aby žáci znali všechny druhy vedlejších vět, či největší horu Austrálie. Nebo zda naši výuku směřovat tak trošku jiným směrem. Určitě mnoho z nás objeví nové komunikační kanály a možnosti, jak oslovit své žáky. A v neposlední řadě si asi spousta z nás (žáků i kantorů) uvědomí, že škola je vlastně fajn místo, kde se dá dělat spousta zajímavých věcí a trávit čas zábavněji a užitečněji než jen přežívat od víkendu k víkendu. Pak by se splnilo, co se říká o každé krizi – totiž že má očištný účinek a dává možnost restartu. A to by bylo skvělé.

A na závěr malé ukázky prací několika žáků:

Co mi dává a bere „koronouzový“ stav?

Dne 12. 3. 2020 byl v Česku vyhlášen nouzový stav a každodenní život nás všech se od té doby výrazně změnil. Jsou zakázány hromadné akce, zavřené školy a obchody. Také je zakázán volný pohyb osob na území ČR. Najednou to vypadá, jako kdyby se všechno zpomalilo...

Když vyjdete ven na krátkou procházku do přírody, všude je ticho a prázdno. Ale když to tak vezmu, tak si planeta alespoň odpočine od letadel i ostatních dopravních prostředků a věcí, co ji znečišťují. Když se na to podívám ze svého pohledu, tak „koronouzový“ stav mi bere v podstatě skoro všechno, co mám ráda. Nemůžu chodit na tréninky, nemůžu chodit ven s kamarády a trávit s nimi čas. Pořád jen sedím u sešitů a učebnic a snažím se stihnout všechnu práci, i když je to vlastně skoro nemožné. Myslím, že po tomhle skoro všem žákům chození do školy tolik vadit nebude. Na druhou stranu má to i pár výhod... každý si

alespoň uvědomíme hodnotu svých blízkých a budeme si víc vážit jeden druhého. Každopádně všechna ta nařízení úplně chápu, zdraví je vždy na prvním místě.

Nikdy jsem nevěřila, že to řeknu, ale už do té školy vážně chci. Doufám, že tohle všechno brzy skončí a budeme se moct vrátit do starých kolejí. Všichni už mi moc a moc chybí.

Miroslav Janovský

(např. www.zdravagenerace.cz/stravovaci-navyky.pdf).

Ze zjištění vyplývá, že naši žáci/ vaše děti mají oproti svým vrstevníkům náskok v konzumaci ovoce a zeleniny (snad k tomu přispívá i naše školní jídelna, nabídka saládek a zapojení se do projektu Ovoce a zelenina do škol), častěji snídají, ale jsou na průměru konzumace energetických nápojů a pijí poměrně dost slazených nápojů.

Vše jsou poznatky k zamyšlení ve škole i doma.

Pavel Koc

Výsledky mezinárodního průzkumu Health Behaviour in School-aged Children

V roce 2018 se naše škola zúčastnila mezinárodního výzkumu Health Behaviour in School-aged Children (HBSC) zaměřeného na životní styl mladé generace.

Garantem HBSC za Českou republiku je Univerzita Palackého v Olomouci, přičemž výzkum probíhá pod záštitou Světové zdravotnické organizace, s podporou Ministerstva zdravotnictví ČR a MŠMT ČR.

Díky zapojení velkého množství žáků bylo možné sesbíraná data ana-

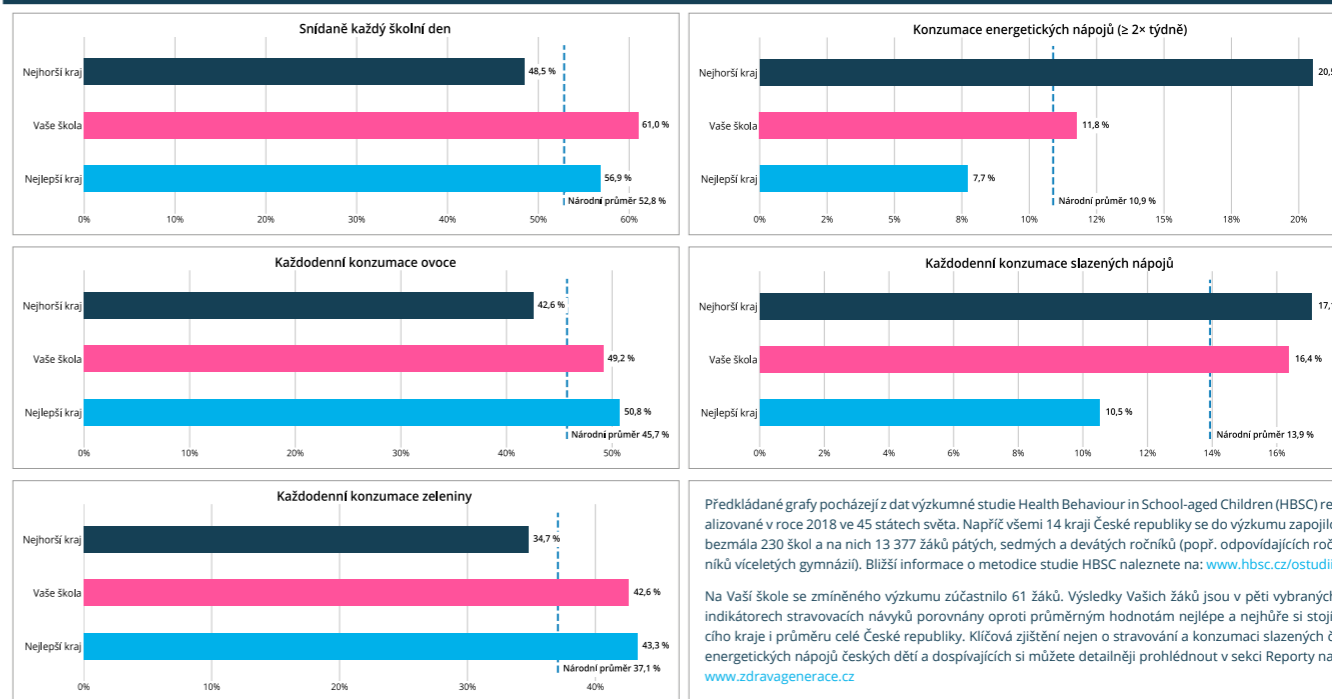
lyzovat a výzkumná zjištění postupně zveřejňovat prostřednictvím platformy www.zdravagenerace.cz směrem k učitelům, ředitelům, rodičům, politikům, médiím, ale i žákům samotným.

Jako hmatatelné poděkování nám byly zaslány výsledky se zpětnou vazbou našich žáků/vašich dětí. Zároveň jsme obdrželi výukové materiály obsahující mimo jiné i aktivity využitelné přímo ve výuce. V současné chvíli jsou k dispozici tematické materiály vhodné pro vzdělávací oblasti Člověk a zdraví a Člověk a jeho svět

VÝSLEDKY SBĚRU HBSC V ROCE 2018 NA VAŠÍ ŠKOLE

Základní škola J. K. Tyla a MŠ, Tylova 2391, 39701 Písek

ZDRAVÁ GENERACE ?!

Jarní prázdniny 3. A – naše výpravy za zážitky aneb nejsme žádní „peciválové“ ani „počítačová závisláci“

S tatkou a sestrou jsme jeli do Železné Rudy. Tam jsme stavěli bunkry a chodili jsme do přírody. Sníh tam nebyl, ale i přesto jsme si to užili.

Štěpán Plíva

Jarní prázdniny jsem trávil u babičky v Táboře. Navštívila jsem sestřenic Sofinku a bratrance Fandu. Strávili jsme spolu bezvadný den.

Natali Biedermannová

První den jsme jeli za babičkou do Plzně a šli jsme na procházku. V úterý jsme byli v Akva-Teře. Ve středu jsme jeli do nového plaveckého centra v Domažlicích. V neděli jsme šli na nejvyšší horu Šumavy – Plechý.

Jakub Šmíd

Prázdniny byly boží. V pondělí jsme jeli na Lipno na lyže. Hned jak jsem se rozjela, tak jsem spadla. Ale pak už mě to moc bavilo a šlo mi to. Konec týdne jsem strávila u babičky a dědy ve Vimperku.

Kristýna Volfová

Byly jsme u babičky Evičky v Mostě. Byly jsme na figurínách. Výstava se nazývala WAXWORK - Lidé z vosku. A dvakrát jsme byly na plavečáku. Jmenovalo se to aqua drom. Měly jsme jít vícekrát, ale kvůli corona viru jsme nešly.

Adéla a Natálka Blažkovy

O prázdninách jsem pomáhala mamce v novém bytě.

Vanesa Padrtková

O jarních prázdninách jsem chodil ven s kamarádem. Jednu noc u nás přespal, byli jsme dlouho vzhůru a povídali jsme si. O víkendu jsme jeli na zahradu a opékali buřty a maso, pomáhal jsem rodičům s přípravou záhonků.

Patrik Habich

O prázdninách jsem trávil čas s tatkou a mamkou na zahradě, snažili jsme se ji udělat hezkou. Tatka mi půjčil nůžky na keře. Z keřů jsme vystříhali dva králíky. Holku a kluka. Já jsem jim udělala oči z kytek. Nos z větviček ze stromu a pusy z klacků. Bylo to super.

Kamila Kotalíková

O jarních prázdninách jsem byl u babičky. Chodili jsme na dlouhé procházky na chalupu do Semic.

David Levý

O jarních prázdninách jsem byl u babičky v Čimelicích. Pracovali jsme na zahradě. Pak jsem jel s tatškou na Moravu za babičkou.

Marek Úradník

O jarních prázdninách jsem byla doma, protože jsem se vrátila z nemocnice. Také jsem byla na návštěvě u babičky. Mamka mi koupila krásný dárek - plyšového králíčka.

Veronika Peterková

My jsme jeli k babičce do Slezska. Moc jsem se těšila na dvě sestřenice a dva bratrance. Moje starší sestřenice nám všem vymyslela hru a ta se jmenovala cesta za pokladem. A ze všeho nejvíc mě bavila hra na schovávanou.

Adélka Lidová

O jarních prázdninách jsme zabíjeli prasátko. Nadepsovala jsem pytlíky s masem. V pondělí jsem se byla podívat na zvířátka v záchrané stanici.

Michalka Drnková

Já jsem byl celé jarní prázdniny na táboře.

Filip Mareš

„Ahoj Kačko, čau Miki, ahoj Jani, dobrý den děti...“

Takhle jsme se spolu dnes sešli a vrátili do naší třídy 2. A na ZŠ J. K. Tyla.

A co jsme první den dělali? Povíдали si, zpívali, smáli se pod rouškou i bez,... a paní učitelka koukala, jak jsme vyrostli.

Některé děti překvapily, kolik knížek přečetly, další „mrskaly“ násobilky a jiné přiznaly, jak už je to doma nebavilo a těšily se do školy.

Protože dobrá škola nejsou jenom testy, známky, úkoly, ale něco mnohem víc, a to nám všem hodně chybělo.

Žáci 2. A a paní učitelka Maňhalová

POZDRAV DO ŠKOLY – OD TOMA

Z HOR O JARNÍCH PRÁZDNINÁCH...

...ROVNOU DOMŮ A VEN ANI NA KROK ☹️

LUŠTÍME v němčině

Wortschatz zum Thema Corona - Krise

Abstand	odstup	Notlage	nouzový stav
China	Čína	Pandemie	pandemie
Gesichtsmaske	rouška	Reisen	cestování
Hilfe	pomoc	Testen	testování
Maßnahmen	opatření	Virus	vir

Kreuzworträtsel

1.											nouzový stav odstup Čína opatření cestování rouška pomoc vir testování pandemie
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											

In den Ferien

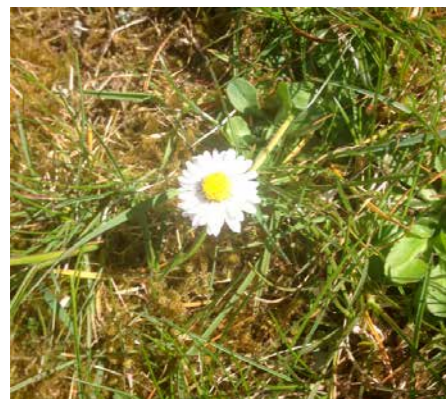
reisen wir durch das ganze

DOPoledNE UČENI, ODPOledNE ČAS NA HRANÍ

HURÁ UŽ SE OTEPLILO A MŮŽU NA ZAHRADU... TOHLE VŠECHNO NÁM TU VYKvetLO!

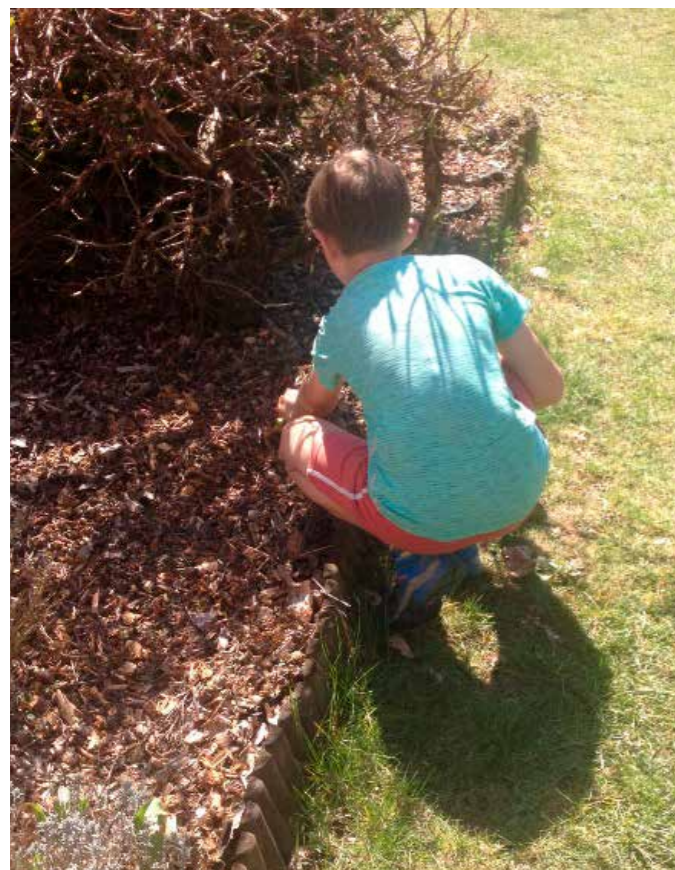

VELIKONOCE – ZAJÍC NECHAL VAJÍČKA NA ZAHRADĚ – „TAK HLEDEJ!“

A PLOŠTICE SE VYHRÍVAJÍ NA KAMENECH

ZBOURALI JSME STAROU GARÁŽ

PRACUJEME NA ZAHRADĚ, SÁZÍME KEDLUBNY

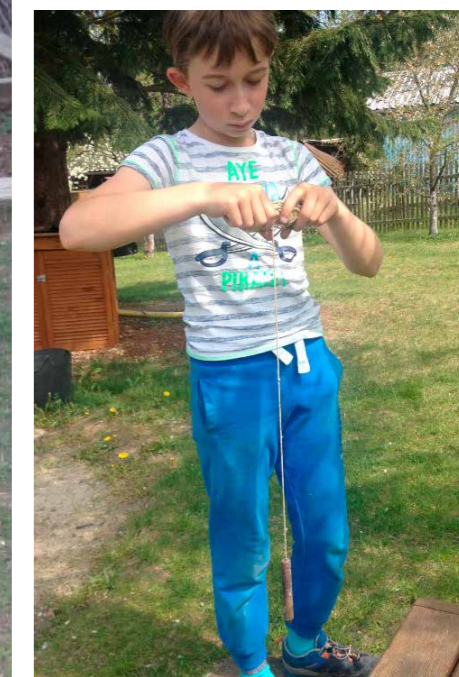
VOZÍM HLÍNU NA MÉM STROJI

ŘEZÁNÍ DŘÍVÍ NA OHEŇ

A NEJLEPŠÍ OBĚD, BUŘTÍKY ☺

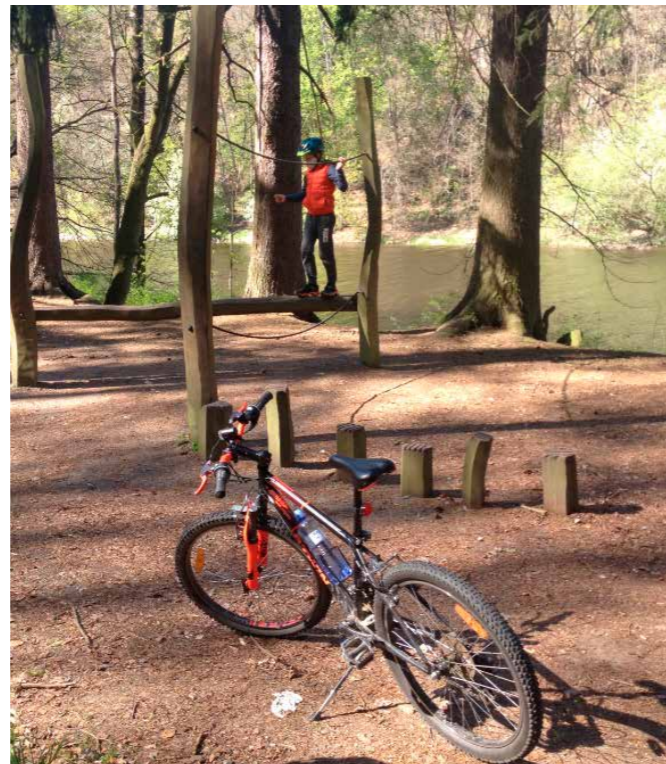
NAŠEL JSEM STAROU OLOVNICI. JÉÉ, TO TĚĎ BEREME VE FYZICE U GRAVITACE

RÁKOS, KŮRA A TAVNÁ PISTOLE A JE TU DOMEČEK PRO SKŘÍTKY I S BAZÉNEM A ZAHRADOU

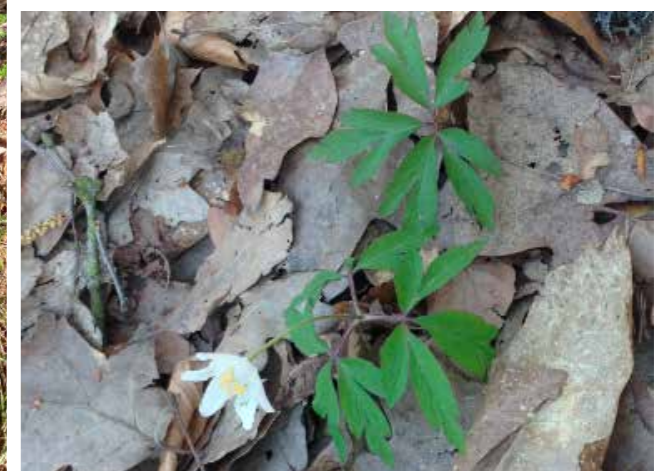
ZPÁTKY V PÍSKU – VÝLET OKOLO OTAVY

HURÁ NA KOLE UŽ MŮŽU JEZDIT BEZ ROUŠKY!

...ALE STÍHÁM KOUKAT I KDE CO ROSTE

NÁVŠTĚVA MINI-FARMY S OVEČKAMI A DAŇKY

A SPLNĚNÉ PŘÁNÍ – PROJEL JSEM SE V „JEŠTĚRCE“

...JEDEN DAŇEK JE DOKONCE CELÝ BÍLÝ...

...BRZY NASHLEDANOU ☺

Tomáš Micka

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedění redakce: Mgr. Eva Laksarová,
Mgr. Jiří Červinka

Grafická úprava a počítačová sazba: Jiří Pobřísl

Fotografická spolupráce: Jaromír Hladký ml.

Redakční rada: Samuel Štěpánek, 5. B Nikolas Štěpánek, 5. B
Sebastian Štěpánek, 6. C Jakub Staffa, 6. D
Dominika Suková, 7. A Zdeňka Stuchlíková, 7. A
Štěpán Pospíšil, 7. A Nela Vancová, 7. A
Matyáš Dragoun, 8. A Prokop Vovesný, 8. B
Richard Staněk, 9. B Vít Stoszek, 9. B

Toto číslo vychází pouze ve webové podobě,
v červnu 2020.

Drobné chyby — redakční šotek Tyla

Adresa redakce: Tyláček
ZŠ J. K. Tyla
Tylova 2391
397 01 Písek
telefon: 382215104/129
e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

Rouškohraní

A už jsme zase ve škole...

